

вз; както: снѣмъ, снѣдѡхъ, снѣдый снѣд-  
шій, снискъю, снискахъ снѣщѹ; вѣшайю  
вѣшахъ вѣшѹ. Послѣдны-те два гла-  
гола не ся употребителны безъ предлогъ.

6) Въ сложны-те слова отъ предози-  
те: вѣзъ, вѡзъ, ѣзъ, нѣзъ, рѣзъ. Буква-та  
з предъ согласны-те к, п, т, х, ц, ш, ся  
измѣнява на с; както: воспѡю, расхищайю,  
веспѡю, ѣстекайю, ѣскѹпитель, ѣсшѣствѣе,  
ѣсхищайю, ѣсцѣнѣю.

7) Скратены-те дателны падежи на  
мѣстоименія-та: ми, ти, си часто ся нахо-  
дать помежду глаголѣ-а и возвратно-то  
мѣстоименіе сѣ; както: вѣгда ѣвѣтимисѣ  
(вмѣсто ѣвѣтисѣ ми) ѡставлѣюттисѣ (вм.  
ѡставлѣютсѣ ти) грѣсѣ твой.

Тоа е обыкновенно и въ говорно-то  
нарѣчіе; както: моля ти ся (ти ся моля)  
помоли му ся, (вмѣсто помолися му).

8) Такоже и союзы-те, же, бо, ли ча-  
сто ся находатъ помежду глаголѣ-а и воз-  
вратно-то мѣстоименіе сѣ; и даже среди  
глаголѣ-а; както: неприкасѣютвосѣ, жѣдо-  
ве Самаранѡмъ, возвеселѣтижесѣ ѣ възрѣ-  
доватисѣ подобаше; не дивѣтѣтисѣ ѹмъ  
ѣ не ѣзмѣнѣетнѣсѣ ти сѣрдце; вм. не при-